

Een doos chocola

Eigen keuzes

Leeflang: „Ik was heel erg zwak in rekenen. Mijn moeder was onderwijzeres en heeft me thuis leren rekenen. Ze zei: „Je hebt maar twee bewerkingen, namelijk optellen en aftrekken. Vermenigvuldigen is optellen en delen is aftrekken.” Dan nam ze een doos chocola en vroeg: „Hoe vaak passen twee chocolaatjes in deze doos.” Ik vond dit zo geweldig dat ik dit ook wilde doen, kinderen iets laten begrijpen. Ik heb tien jaar voor de klas gestaan en dezelfde illustratie gebruikt. Ik zag de blik van de kinde-

ren als het ware opengaan op het moment dat ze het begrepen. De hele wereld van de mathematica gaat zo voor hen open. Mijn vader was verpleegkundige, maar dat vond ik eng en stressvol. Grappig dat ik nu toch ook minister van Volksgezondheid ben. Op de een of andere manier komt het toch terug.”

Foute keuzes

Vroeger werd de studie-keuze vaak bepaald door het beroep van de ouders, maar nu kan dat niet meer. De beroepsmogelijkheden zijn zo groot dat je buiten

de traditie moet kijken en je breed moet oriënteren. Als minister van Onderwijs krijg ik wel eens het verzoek van ouders om met hun kind te praten omdat ik volgens hen een soort helicopter overzicht heb over de arbeidsmarkt en onderwijs-wereld. Er zijn nog steeds kinderen, die vanwege de verkeerde argumenten een keuze maken. Ze kiezen bijvoorbeeld voor economie omdat vader of moeder hen daarbij kan helpen, maar na verloop van tijd blijkt dat ze veel meer talent hebben voor techniek. Ze kunnen natuurlijk wel wisselen en

het alsnog oppikken, maar er is altijd een risico dat het te laat is.

Goede keuzes

De periode op school is een ontzettend belangrijke tijd maar ook een onrustige tijd voor scholieren; de periode waarin ze op zoek zijn naar een eigen identiteit. Tijd om ook rustig na te denken over een beroep is er eigenlijk niet en er moet dus een organisatie zijn, die daarbij helpt. De Studie en Beroepenmarkt vervult die rol. De connectie tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt is ontzettend belangrijk en

de beroepenmarkt is onmisbaar in de afstemming van die twee werelden op elkaar. Want anders leid je mensen op tot frustratie.

Ik hoop dat het Academy Hotel, dat vorig jaar aanwezig was op de Studie en Beroepenmarkt, ook nu weer aanwezig is. De hospitality sector heeft lang een ongelukkig imago gehad, een sector voor mensen die niets anders konden, maar de sector heeft nu een soort opwaardering gekregen. Het imago is herwaardeerd. Het Academy hotel laat zien dat het een prachtige stageplek is voor een belangrijke sector.

Marilyn Alcalá Wallé, gedeputeerde van Onderwijs, Cultuur en Sport Meer aandacht voor arbeidsmarkt

De goede keuze

„Ik ben vanaf het begin bij de Studie en Beroepenmarkt betrokken geweest en was meteen enthousiast. Het is een toe te juichen initiatief. Ik denk dat er een gat in de markt ontdekt is dat waarde heeft voor beide kanten, het onderwijs en het bedrijfsleven. Het is de ontmoetingsplaats met informatie over de beroepen die er zijn, een vraagbaak voor aankomende studenten die nog niet weten wat ze moeten doen.”

De foute keuze

„Ik denk wel dat de Studie

en Beroepenmarkt geëvalueerd moet worden. Er moet een concretere invulling gegeven worden aan het begrip arbeidsmarkt. Er zijn beroepen waarvoor je opgeleid kunt worden, maar waarmee de arbeidsmarkt allang verzadigd is. Als je accountant wilt worden, maar na je studie geen baan vindt, dan leidt dat tot frustratie. Een ex-student van mij die vliegtuigbouwkunde gestudeerd had en een studieschuld had opgebouwd, kwam terug en vond geen baan. Hadden ze me maar gewaarschuwd, zei hij. Er is wel een ‘pero’, een

maar. Het onderwijs leidt niet alleen op voor de arbeidsmarkt. Het zorgt ook voor persoonlijke ontplooiing, de overbrenging van de culturele verworvenheden en legt een basis voor life long learning”. Als een student bewust kiest voor een beroep waar geen behoefte aan bestaat, dan is het anders. Als het maar bewust is.”

De eigen keuze

„Mijn moeder zei altijd: leerkracht is een mooi beroep. Na je studie kun je gelijk worden ingezet want er is altijd behoefte aan, je

kunt de kinderen vormen, je kunt het resultaat van je werk bijna meteen zien als de cijfers worden gegeven en het is flexibel want als je in de middag tijd aan je gezin wilt besteden, dan kun je 's avonds je werk doen. Mijn economieleraar op het Radulphus heeft eigenlijk mijn kwaliteit ontdekt. Hij zag hoe ik uitleg gaf aan mijn medescholieren en vroeg mij om economieles te geven na schooltijd. Ik bleef namelijk altijd na om huiswerk te maken, want wij waren niet rijk thuis. Ik vond het een hele eer. Na school ben

ik aan de UNA bedrijfskunde gaan studeren en tijdens mijn scriptieperiode ben ik al gaan werken.

Daarna heb ik in Groningen nog bedrijfskunde gestudeerd. Wat er van mijn onderwijsdroom terecht is gekomen? De Dienst Cultureel Educatieve Stichting benaderde me op een gegeven moment of ik in de avonden handelskennis wilde doceren. Daar heb ik meteen ja op gezegd. Ik heb ook op de HOGMA organisatie en management, rapportage technieken en vergadertechnieken gedoceerd.

Magali Jacoba, waarnemend gezaghebber en voormalig participant 'Iets meer waardering zou prettig zijn'

„Zelf heb ik nooit een bewuste keuze gemaakt voor een studie. Vroeger kreeg je van je schooldecaan een boek met alleen maar tekst, dus zonder afbeeldingen, waarin alle opleidingen stonden. Ik koos de lerarenopleiding omdat mijn vrienden het ook deden. Toen ik die keuze eenmaal gemaakt had, ging ik er wel helemaal voor en achteraf ben ik wel blij met mijn keuze.

„Nog steeds kiezen jongeren

soms een opleiding omdat hun familie het wil of omdat ze er mensen kennen. Maar nu is er de Studie- en Beroepenmarkt. Ik raakte erbij betrokken vlak voordat ik in 2000 voor de Noordelijke Hogeschool Leeuwarden ging werken. Ik was verantwoordelijk voor de werving van Antillianen en Arubanen en voor het intercultureel beleid. Op de Christelijke Hogeschool Noord Nederland werkte op dat moment Ronnie Pieters, ook een Curaçaoënaar. We be-

reiden ons altijd samen voor. Toen wij er waren, gingen er opeens veel meer Antillianen en Arubanen naar het noorden. De Christelijke Hogeschool trok veel Arubanen die in het toerisme wilden werken.

„Het was leuk om te doen en ik heb er goede herinneringen aan. Twee keer per jaar kwamen we naar de eilanden. Een keer voor de studien beroepenmarkten, waarbij we ook individuele sessies met de jongeren en hun ou-

ders hielden. Daar heb ik leuke contacten aan overgehouden, ook met mensen die niet voor de NHL kozen. De tweede keer kwamen we om de jongeren voor te bereiden op het leven in Nederland. Het was leuk om te zien hoe de jongeren veranderden. Op de Studie en Beroepenmarkt hadden ze nog allemaal vragen en hadden ze advies nodig, maar na een jaar in Nederland waren ze van hun schoolse houding afgestapt en jonge volwassenen gewor-

den. „De Studie- en Beroepenmarkt is heel belangrijk. Zeker voor onze jongeren die niet de kans om meeloop dagen of open dagen te bezoeken. Ze kunnen zich vaak weinig voorstellen van zo'n studie. Dus ik zou het prettig vinden als er wat meer waardering zou zijn voor de Studie- en Beroepenmarkt en ook voor de organisatie. Meer aandacht van alle kanten. Van de overheid, van ouders, van bedrijven. Dit is echt heel belangrijk voor studenten.”